

Akinek a továbbtanulás fontolgatásakor a Debreceni Egyetem magyar szakára esik a választása, hasznos tudnia, hogy az irodalom mellett a nyelvészet egyes ágaival is meg kell ismerkednie tanulmányai során. Egyetemünk magyar nyelvészeti központja működése során megannyi elismeréssel gazdagodott, méltán vált a magyarországi nyelvészeti kutatásokban elért kiemelkedő eredményei alapján a hazai nyelvtudomány egyik központjává. Ennek szemléltetésére csak néhány díjat, elismerést sorolok a rengeteg közül az utóbbi időből, mint például Tóth Valéria Mestertanár Aranyérme (2011, Országos Tudományos Diákköri Tanács), valamint Kiss Lajos-díja (2006), melyet 2008-ban Rácz Anita is kiérdemelt, Hoffmann Istvánt pedig 2008-ban a Magyar Nyelvtudományi Társaság Pais Dezső-díjjal jutalmazta, s ugyanő 2011-ben Csokonai-díjat kapott. A Magyar Nyelvészeti Tanszék által legtöbbször kutatott kérdéskörök a következők: nyelvtörténet és névtan, társas-kognitív nyelvészet (elsősorban szlengkutatás) és szövegtan, illetve stilisztika.

Először is a Nyelv- és Névtörténeti műhely munkásságát, eredményeit említem meg. Az intézet munkatársai e keretek között elsősorban a történeti hely- és személynévanyag feldolgozásával foglalkoznak, amelynek eredményei szótárakban, monográfiákban (a *Magyar Névarchívum Kiadványai* sorozat köteteiként) és nagyszámú tanulmányban látnak napvilágot. Akutatócsoporttagjain rendszeresen szerepelnek hazai és nemzetközi konferenciákon. A névtörténeti kutatócsoport folyóiratot is útjára indított *Helynévtörténeti Tanulmányok* címmel, amelynek évente egy-két száma jelenik meg.

Mint arról már szóltam, a Társas-kognitív Nyelvészeti Kutatócsoport mindeközéig főképpen a szlengkutatás területén jelentetett meg monográfiákat. A csoport minden évben előadásorozatot szervez a témában, amelyen meghívott és helyi előadók egyaránt szerepet vállalnak, s a rendezvénynek a DAB-székház ad otthont.

A szövegtani és stilisztikai kérdéssel foglalkozó kutatók rendszeresen szerveznek stilisztikai vagy szöveg-

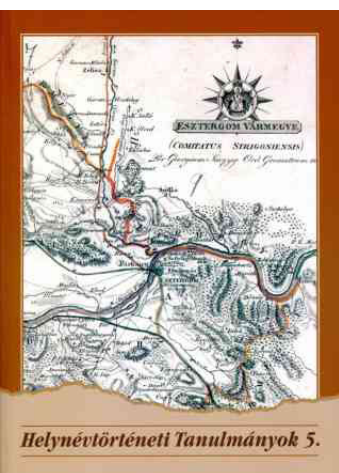
tani konferenciákat, illetve a tanszék folyóiratot is működtet ehhez kapcsolódóan *Officina Textologica* címmel.

A tanszék kutatómunkájához kapcsolódóan csak egy-egy kiadványt említek meg (a teljesség igénye nélkül), hiszen csak az utóbbi években is rengeteg színvonalas tanulmány, monográfia jelent meg elismert tanáraink közreműködése nyomán. A nyelvtörténeti-névtani témakör kapcsán mindenképpen megemlítendő a *Helynévtörténeti*

Tanulmányok legújabb számainak elkészülése Hoffmann István tanszékvezető és Tóth Valéria szerkesztésében. A szlengkutatás irányán belül Kis Tamás *A magyar szlengkutatás bibliográfiájának* 2011-ben megjelent második, bővített kiadását érdemes szóba hozni, a stilisztikai tárgyú kutatások eredményeinek szemléltetésére pedig egy 2012-es (Szikszainé Nagy Irma által szerkesztett) kiadványt, mely *A stilisztikai-retorikai alakzatok szöveg- és stílusstruktúráját meghatározó szerepe* címet viseli.

Hogy a tanszék életének hétköznapibb, kevésbé tudományos oldalát is bemutassam, röviden megemlíteném az általuk szervezett tanulmányi kirándulásokat, melyek általában valamilyen országos rendezvényhez kapcsolódóan szerveződnek. Néhány éve az OSZK-ban megrendezett nyelvemlék-kiállításon, melynek címe *Magyar nyelvemlékek* volt, egy busznyi debreceni hallgató vehetett részt tanulmányi kirándulás keretein belül, a magyarosok kikapcsolódásának oly sokszor helyszínéül szolgáló Síkfőkúton megrendezett doktori konferenciákra pedig nyelvészeink évente elutaznak, rendre tanítványok kíséretében.

A korábbi évek (egyébként nagyon népszerű) nyelvjárásgyűjtő útjai mostanában háttérbe szorultak ugyan, de a rövid távú tervek között szerepel egy olyan „nyelvemlék-kirándulás” megszervezése, amelyen fontosabb nyelvemlékeink (szórványemlékeink) színhelyeit látogatnánk végig (például Veszprém, Tihany).

Helynévtörténeti Tanulmányok 5.

Baráth Nóra